

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sinodul archidiecean.

Sedința (X) 15 Aprilie

Ne fiind terminat protocolul ședinței premergătoare să trece peste verificarea aceluia la ordinea zilei.

Dep. D. Manole: Înainte de a face propunerea cu care m'am însinuat me simt îndemnat a clarifica aserțiunile mele din interpelațiunea ce o am adresat Escelenției Sale. Eu am constatat acolo că în corespondențele din „P. Lloyd” se dice că însuși Archiepiscopul și Metropolitul, înțrebat fiind ar fi mărturisit, că răul provine de acolo că nici un funcționar consistorial nu are capacitatea recerută și cunoscința limbii maghiare prescrisă de Statutul organic, din care cauză Archiepiscopul și Metropolitul ar fi împedecat în lucrările sale. Escelenția Sa în răspunsul seu dice că nu-și aduce aminte că sar fi afirmat în corespondențele din „P. Lloyd”, că cunoscința limbii maghiare pentru funcționarii noștri consistoriali ar fi prescrisă în statutul organic, și că i se pare a nu fi estrasul din acei articoli într-o toată esact. În interpelațiune nici nu s'a afirmat aceea de ce nu-și aduce aminte Escelenția Sa. Statutul organic prescrie că funcționarii să fie apți spre ducerea îndeplinire a agendelor împreunate cu postul cel ocupă și se aibă capacitatea recerută. După împărțirile lui „P. L.” Escelenția Sa însuși ar fi constatat că funcționarilor le lipsese capacitatea recerută — și că nu posed cunoscința limbii maghiare. Toate acestea sînt cuprinse în „P. Lloyd” și me aflu în poziție a le potē ceti. Deci nu se poate dice că estrasul din articoli din „P. L.” ar fi ne esact. Repet și cu ocașiunea aceasta, că pe mine nu m'a condus lucruri personali atunci, când am făcut interpelațiunea. Binele comun al bisericei mele singur pretinde să fim în clar de are Escelenția Sa cu-

noscință despre articoli aceia care îl vatēmă. Singur acest motiv m'a îndemnat să fac interpelațiunea. După ce am auzit răspunsul Escelenției sale în cestiunea aceasta me vād îndemnat a face următoarea propunere: (veți „Telegrafului Român” Nr. 44)

Afară de aceasta mai am și o altă propunere. Din considerare că, asessorii consistoriali, fiind rău salariați, sînt necesități a mai purta și alte oficii; considerând că din incompatibilitatea postului de asesor consistorial cu alte posturi, ce s'ar putē enunța numai pe baza urcării salariului asessorilor consistoriali, s'ar deschide posturi la cari am putē aplica tinerii noștri cu deosebire pe cari ni i crescem noi cu stipendii proprie, cari astăzi sînt siliți a părăsi archidieceasa și a se aplica pe aiurea propun: Consistoriul archidiecean să se însărcineze a elabora până la sesiunea viitoare un proiect în cauza urcării salariului asessorilor consistoriali.

Propunerea din urmă să transpune la propunerea dep. P. Cosma comisiei organizatoare, ear cea dintăiu se pune la ordinea zilei.

Presidiul: Ași roga pe Ven. Sinod să nu spriginească propunerea aceasta a d. dep. D. Manole. Spre a se putē face descoperirile dorite de d. propunător s'ar recere un timp mai îndelungat, ba și o cercetare specială și cu de-amănuntul și o strictă tragere de seamă.

După cum au început a merge lucrurile și a decurge afacerile noastre administrative, sîntem îndreptățiți a crede, că n'avem și nici nu vom avea lipsă de cercetări și de tragere de seamă. Rog deci pe Ven. Sinod să se îndestulească de astădată cu răspunsul ce l'am dat la interpelațiunea d. dep. D. Manole, altcum mi-e teamă să nu se zădărnicească încercarea de pace ce s'a întreprins.

(Va urma.)

Revista politică.

Sibiu, în 5 Maiu.

Casa deputaților dietei unguresci desbate acum a treia zi afacerea bosniacă, desbătută deja în delegațiuni. Stînga estremă a intrat în arena luptei cu cestiunea de competență. Ea neagă delegațiunilor dreptul de a-și însuși prerogativele legislative și pretinde a vād dreptul de a controla și examina hotărîrile delegațiunilor. Stînga estremă deneagă chiar și dreptul de existență al ministrului comun de finance. Înteressant a fost discursul lui Polit în afacerea bosniacă. „P. L.” încă o recunoaște aceasta. Acest diar nu poate însă a nu-și ascunde amărăciunea asupra deputatului sêrbesc, apostrofându-l cu unele ironii palide. De altă parte i admiră versatilitatea cu care scie pși în luptă. De astădată Polit nu se mărginesce la motivul slav, ci pune interesele ungare în față cu cele austriace și combătînd pe ceste din urmă susține că se interesează de cele dintăiu și în chipul acesta de pe terenul unguresc conbata maghiarismul, în cazul de față politica maghiară orientală.

Diarele din Bucuresci ne aduc cu posta de ați resumate despre cele ce s'a petrecut Luni și Marți în camera deputaților în cestiunea Dunărei. În nrul viitoriu vom împărțăși și noi cetitorilor detaiuri, cari vor lumina foarte mult cestiunea. Pentru astăzi adaugem numai un supliment la enunțațiunea ministrului Stătescu comunicată în nr. precedent. Stătescu, dice că are informațiuni, că la Viena sînt hotărîți, dacă nu vor isbuti cu proiectul Barrère, a reveni la propunerea lui Haymerle.

În Egipt situațiunea e încă tot nedecisă. Khedivul nu voiesce să reșigneze în favorul fiului seu celui mai tînăr și preste tot nu voiesce să scie de camera notabililor convocată fără scirea lui.*)

*) Telegrama sosită ați spune că diferențele egiptene s'au delăturat.

Serisori din Rusia.

Correspondență particulară a „TELEGRAFULUI”.*)

St Petersburg, 23 Aprilie.

Testamentul condamnaților la moarte. — Tarul și încoronarea. — Amenințarea lui Bogdanowici. — Tortura. — Ignatieff și domnia sa. — Gheșefurile sale personale. — Scandal. — Ovrei și Ignatieff. — Sgomotul despre o conspirațiune în armată.

Pe masa mea de lucru am printre materialul adunat pentru această corespondență și testamentele condamnaților la moarte din ultimul proces politic. Acestea două documente sînt tipărite de către redacțiunea diarului clandestin al revoluționarilor. Unul din ele este iscălit de tînărul Baranicoff și altul de către Isaieff. Sub iscălituri cetesc data 15/4, și cuvintele patru părăși ai temniței. Cred de cuviință a vād traduce o parte din aceste documente pentru a vād da posibilitatea să judecați de ce material sînt făcute sufletele luptătorilor Ruși pentru mântuirea patriei lor. Eată testamentul lui Baranicoff în întregul său:

Amici! Încă un singur pas și voi fi în mormântul meu; capacul cosciugului se va închide, și finis comediae. Cu credință neștrămutată că am luptat pentru o cauză sfîntă, cu convicțiunea neclintită și cu consciința curată mē scobor în mormânt. Sciu că mi-am împlinit datoria mea. Dar voi, amici! Voi cari remăneți, cuirasați-vē cu curagiul și cu energia care vād trebuiesce; momentul este critic, folosiți-vē de acest moment. Nu uitați că puterea guvernului se rădămă pe o minoritate care-l va părăsi imediat ce va vedea că totul este pierdut. Majoritatea societății ruse este contra sa, ea uresce actualul guvern... O sciți aceasta cum, o scie însuși guvernul. Încă o singură sfortare — și inimicul va fi la picioarele noastre. Atunci vor veni toți să vād glorifice și să vād binecuvinteze. Nu uitați când veți birui, că noi, tovarășii voștri, am murit pentru mântuirea poporului muncitor.

*) Din Bucuresci.

FOIȚA.

O epistolă a unui îmblînditor de animale.

Paris, 20 Aprilie 1882.

Pentru moment îmblînditorii de animale sînt aici la modă. În cercul de țearnă se produse o domnișoară Nuna Hawa, o francesă cu tot numele ei insular, o persoană minunată, cu membrele sănătoase, cu ochii verđui infocați și cu un păr mare castaniu; în față barierei du Trône, într'un loc plin de barace, se arată publicului frații Pezon cu 33 de lei; în Folies Bergères se poate vedea o îmblînditoare păreche conjugală; în cercul Fernando domesticesce un domn Cardono, un englez care a avut, nenorocirea acum patrușprădece zile să fie atacat și mușcat în pulpă de către un animal al său. Astfel cine-va are destulă ocașiune să se delecteze privind pericolele semenilor săi. Această modă de domesticirea animalelor face pe un co-

laborator a lui „Figaro” să scoată din sertar o veche epistolă, ce a primit-o la 1869 dela Henri Martin, răposat în urmă, care, după cum susține același colaborator, a fost cel dintăiu, care a început să facă producțiuni în colivia leului. Nu sînt în poziție să mē conving într-o cât e justă această aserțiune, dar în tot cazul e interesant a afla, că Henri Martin, despre care Charles Nodier a dis odinioară: „În fruntea unei armate el ar fi devenit poate un Bonaparte; întēmplarea a făcut dintr'un om de geniu un posesor de menagerie,” că acest Henri Martin și-a petrecut toamna vieții sale în retragere pacinică aproape de Rotterdam, într'o căsuță curățică, încungiuată de flori și colivii de paseri, pe care, când era vreme frumoasă, o părăsia spre a se duce să prindă pește cu undița.

Epistola în traducere fidelă sună astfel:

... Overgie, 7 Septemvrie 1869.

.... Tocmai acum primesc o gazetă, din care vād că a murit Luca. De treiđeci de ani, de când mi-am

părăsit lei, ori de câte ori s'a întēplat o nenorocire unuia, care se produce cu animale, totdeauna s'a scris ceva despre mine și amicii mei m'au invitat să le povestesc vieța mea. Ea e într'adevăr bogată în întēplări memorabile.

Am lucrat cincisprădece ani ca șef de grajd *) am dresat cai, cari trecură prin mări multe, fără să'i fi putut îmblîndi cineva: i-am dresat să vie la chemarea mea și să'mi poarte traista și pușca. Le ordonam să se posteze în dosul meu, îpușcam un iepure sau o găinușă și ei îndată alergau în galop și'mi aducea vênatul îpușcat. Apoi am cumpărat o parte dintr'o menagerie și am lucrat opt luni spre a dresa pe un tigrul regal. O hienă'mi aducea mănșile. Nimeni nu m'a vādut vre o dată cu biciușca în mână. Când ordonam tigrului,

*) Henri Martin fugise în etate de 40 de ani din casa parintească și intrasă într'un circ. Tatăl său era amic cu Maseana și în vrea să'l dea în biurol de intendență.

leului sau hienei mele să'mi sară pe umăr, eu încrucișam brațele: ei atunci într'o clipă erau cu labele anterioare pe umărul meu; apoi le ordonam să'i ia labele și să se culce. Domesticitorii de ați cumpără din grădina noastră zoologică (Henri Martin a fost director onorar al grădinei zoologice din Rotterdam) sau dintr'o altă grădină mai multe animale diferite, lei, leoaice, hiene, urși, etc. Ei le pun într'una și aceeași colivie. Animalele spēriate vādēndu-se într'un loc cu un leu, caută să se vire într'un colț. Atunci vine îmblînditorul cu o biciușcă și un revolver; el dă în dreapta dă în stînga și la comanda: stați! ele se opresc. Dar animalele nu sînt dresate, cum erau ale mele și când unul din animale se revoltază, atunci vedeți rezultatul nefericit, cum s'a întēplat cu finitul tragic a lui Luca.

D-Ta o să'mi răspunđi: „Dar Martine, și D-Ta erai să fi mîncat! Însă aci e o mare deosebire.

Tocmai terminasem cu reprezentațiunile mele ale leilor din Mysore din teatrul Drury-Lane în Londra. Directorul teatrului, Lorme din

Nu uitați aceasta când veți veni la putere. Triumfați dar, și nu uitați că noi am murit pentru mântuirea poporului muncitor.

Baranicoff.

Analisați acest limbaj și veți convinge că iluziunile partidei revoluționare nu numai că nu s'au micșorat sub greutatea sacrificiilor făcute, sub influința teroarei salutare, cum o declar criminaliștii care au înălțat preste toată țeara eșafoduri și a spânzurat peste 63 tineri, floarea și inteligența societății ruse, ci din contră a sporit încrederea în triumful inevitabil al revoluționarilor, cari cred că se apropie în fine momentul când „inimicul va fi la picioarele lor“.

Țarul, se aude, cetesce cel dintâiu, prosa nihilistilor; imediat ce apare vre-o foaie volantă, vre-un număr al teribilului ziar „Narodnaja Wolia“, generalul Zuroff în persoană sosese la palat și înmână țarului un număr sau un exemplar eșit din atelierul clandestin. Se dice că împăratul numai scie ce se inventeze pentru a mai amâna ziua încoronării, toate măsurile, toată rigoarea unei stări de asediu, care se vor desfășura la Moscva pentru a garanta pacea pe timpul cât vor dura sărbătorile încoronării îi par insuficiente. Terenul pe care se află construit Cremlul, antica citadelă a țarilor din Moscva, este riguros scrutat de ingineri. Sondarea solului a descoperit o mină sub parapetul Sud-Vest al citadelei, dar săparea pământului a dovedit că mina presupusă nu este decât o subterană până acum necunoscută și care, după modul cum sunt zidiți pereții subteranei, aparține secolului XVI. Profesorii de istorie chemați a se pronunța, au declarat că această zidărie trebuie să fi fost construită sub țarul Boris Godunoff. Sgomotul despre descoperirea aceasta a impresonat așa de tare pe țar, că el, cum se aude, crede primejdios a se stabili în palatul Creml pe tot timpul cât va dura încoronarea.

— Cred, ar fi exclamat țarul, cred că profesorii nu greșesc și că în adevăr această subterană a fost construită sub țarul Boris, însă cine îmi poate asigura că nu există alte subterane tot așa de antice, ca și aceasta descoperită, însă care vor servi nihilistilor pentru proiectele lor infernale.

Membrul proiectului executiv, d. Bogdanowici, arestat cum v'am scris în rândul trecut și care se presupune a fi omul, care se numia altădată Cobzeff fiind crud torturat în fortăreața Petro-Pavlovskă, se dice că ar fi declarat, că nimic nu va scăpa pe țar de soartea la care se află condamnat.

— Partidul nostru a dis ultimul seu cuvânt, noi cerem dela țarul convocarea imediată a unei convențiuni, compusă din adevărații reprezentanți ai popoarelor ce locuiesc imperiul rus. Alegerile trebuie să se facă sub scutul deplinei libertăți a presei, cuvântului și întrunirilor publice. Această convențiune va elabora o constituțiune cu care se va înzestra imperiul. Eată aceasta este ultimul cuvânt, a dis d. Bogdanowici calăilor sei. Rugați pe țarul să cedeze, și imediat partidul revoluționar va depune armele cu care se luptă acum. Omorurile politice vor înceta imediat, fiindcă, credețim, aceste omoruri ne sânt mult mai repulsive decât guvernului, care s'a obcinuit cu ele. în cas însă dacă țarul nu va consimți a ceda cerinței noastre... a! domnilor, lupta fratricidă va dura și prin forța lucrurilor va suna în fine oara supremă când sângele, nu ca acum, dar cu și-roae va scălda această nenorocită țeară.

Se aude că bietul Bogdanowici se află espus în momentul de față la o tortură inventată de un profesor ilustru din Petersburg. O mașină electrică legată de arestant nu'i dă nici un moment de repaus, la prima încercare a sa de a adormi un curent tare de electricitate îl sguduie și 'l destăpă. Cu acest mijloc justiția (ce ironie) crede posibil a zdrobi energia revoluționarului și a'l aduce la o stare de decadență morală, când el se va hotărî în fine a vorbi. Se mai vorbește că corpul bietului arestant este acoperit cu rane, făcut de vergi, knut și biciu, cu care îl tortură procurorii militari însărcinați cu ancheta.

Dar se lăsăm tablourile înfiorătoare ale temniței unde zac ferecați luptătorii pentru libertate, și să ne îndreptăm spre palaturi, unde trăiesc actualii cărmuitori. Eată de exemplu palatul actualului vizir rusesc — comitele Ignatieff. Pentru a vă caracteriza sistemul cu care acest om de stat își apără pozițiunea sa foarte nestabilă, vă voi nara un episod foarte recent.

Ați audīt de sigur, despre demisiunea domnului Eugène Lamansky, președintele băncii de stat și a monetăriei imperiului rusesc. Eugène Lamansky domnesce în visteria statului aproape de treizeci de ani, acest finanțiar abil s'a dovedit a fi un hoț mare, care și-a făcut o avere colosală domnind peste toată averea monetăriei ruse. Comitele Ignatieff, care este inamicul neîmpăcat al dlui Lamansky, cercetă activitatea acestui din urmă, și, prin ajutorul dlui Nabocoff, descoperi că faimosul furt comis în detrimentul Societății de credit mutual

din Petersburg, s'a comis prin conivența și cu protecțiunea dlui E. Lamansky. Aflând aceasta, comitele Ignatieff plecă la Gacina și denunță totul Țarului.

— Cum voiți Majestate, ca justiția să se urmeze calea sa regulată, ca societatea să se liniștească, dacă etc. etc..

Țarul, turburat indignat, înspăimântat, ordonă imediat înlăturarea dlui Lamansky și darea sa în judecată. Procurorul, aflând că averea totală a fostului președinte se urcă la două milioane ruble (de sigur că vre o dece sânt înscrise pe numele soției sale), a întrebat pe d. Lamansky cum a făcut această avere?... La această întrebare, cam nedelicată, inculpatul răspunde:

— Se vede, d-lor, că nu sânteti financiaristi de oarea ce 'mi-ați pus o cestiune ca aceasta. Sciți bine că sub președința mea s'a făcut cutare cantitate de împrumuturi și s'a pus în circulație următorul număr de milioane în bilete de bancă, apoi, fiindcă după lege mi se cuvine următorul procent, trebuia se am acum o avere de 10 ori mai mare de cât aceea ce o am în momentul de față. Însă fiindcă ați avut nedelicatețea a ridica vëlul sub care a fost ascunse aceste afaceri foarte delicate, ve voi nara cauza care nu'mi a permis să am mai mare avere de cât cea descoperită de anchetă.

Ori ce împrumut aduce un bacșiș oamenilor cari stau la cârma financelor, acest bacșiș mi se cuvinia și mie, însă tot-dea-una am fost nedreptățit fiindcă bacșișul 'l luau alții ear nu eu. Așa de exemplu, pentru împrumutul oriental comitele Ignatieff a primit în persoană toate procentele și pentru primirea curtagiului s'a și iscalit pe acel timp la Constantinopole; eu n'am primit de cât chitanțele, care se află printre hârtiile mele și pe care vi le voi înmâna.

Închipuți-vă acum tablou când comitele Ignatieff aflase despre depozitiunea d-lui Lamansky. Immediat earăși fuga la Gacina și alt cântec.

— Majestate, cred imposibil a urmări afacerea lui Lamansky, divulgarea acestei afaceri compromite guvernul, este mult mai oportun de a lăsa totul, cel puțin pentru un moment oarecare, în suspensiune.

Țarul convertit și de astă dată, tot așa de iute ca și întâiu, consimți, și actualmente se aude că afacerea, cu anchetă cu tot, s'a pus la dosar fără a lăsa vre-o umbră în dosarele juridice.

Atitudinea ministrului de interne față cu turburările israelite este și mai

caracteristică. Dl. Ignatieff primii și primesce cu mare curtenie deputațiunile Evreilor. În convorbirile care au avut loc între ministrul și delegați, omul nostru de stat se plângea contra presei, care escită ura, contra nihilistilor cari ațîță poporul contra Evreilor, contra societății ruse și declară sus și tare, că în ceea ce 'l privește pe dînsul apoi el în toată viața sa a fost omul cel mai simpatie pentru rasa ovreească și că „fiind la Constantinopole a supus operațiunei, ordonată de Moise pe toți copii sei, privind'o ca foarte igienică.

Sânt sigur că rideți! Însă vă asigur că în aceasta narațiune dintr'o sorginte foarte competentă... Immediat însă ce delegațiunile ovreesce pleacă încântați de primirea călduroasă ce le făcî omul de stat d-l Ignatieff trecu în cabinetul său și espedă ordinul guvernatorilor (prefecți) să vegheze asupra aplicării riguroase a vechii legi, care opresce pe israeliți să se stabilească în cutare și cutare regiune a imperiului să se ocupe cu cutare și cutare meserie, comerțu industrie... Evreii nu înțelegeau înainte de toate nimic din această manieră de a guverna, și trimiseră ear' delegațiuni la ministrul care le primii și mai simpatie se dice că chiar președintele delegațiunei din Odesa, dl. Grumberg, a fost onorat cu o invitație la ciai, care i făcî dl. Ignatieff. La aceasta a doua primire ministrul jură că nu scie nimic din toate cele întemplate prin provincie, că abuzurile sânt făcute de către prefecți și că prin urmare el îi va reprimanda etc. Evreii pleacă ear' cu inimile ușurate, și dl. Ignatieff se ținea cu mâinile de inimă, ridînd cu hohot. În fine acum toți s'au priceput și au înțeles că comitele Ignatieff glumesce și petrece.

Lungă însă va mai fi petrecerea?! Aci stă cestiunea. Sânt indicii cari ne denot că mergem cu pași gigantici spre revoluțiune. Panica cuprinde societatea avută, care pleacă în streinătate, toți vîd că cataclismul este inevitabil și se șoptesce chiar că o conspirațiune s'ar fi descoperit în armată care se pregătesce a crea un nou 14 Decemvre. Z.

Varietăți.

* (Postal.) Următoarele posturi postale fiind vacante se pot ocupa, pe lungă încheerea unui contract de serviciu și depunerea unei cauțiuni în bani gata de 100 fl. a) Postul de magistrul postal din Feneș (comitatul Clujului) dotat cu un salariu anual de 150 fl. și cu 40 fl. pașale de cence-

Boulogne veni la mine la Calais și mă rugă să dau patru reprezentațiuni. El vrea să îndoască prețurile locurilor și să'mi dea jumătate din venit. Mai multe persoane 'l însoțeau. M'au rugat atîta, încât în fine am primit. La a treia reprezentație am dis cătră madam Martin, să nu se sperie dacă mi se va întempla o mică nenorocire: „Ascultă, mi se pare că mâine va merge greu cu leul meu Cobourg. El mă privește cam ciudat“. Ea 'mi dișe: „Atunci fă un anunț și schimbă ziua reprezentației; nu e mare lucru.“ Eu răspunsei: „Ba nu, că dacă fac așa ceva odată, atunci voi căta se fac de câte ori animalele vor avea toane.“ Într'adevăr, a doua zi Leul de Myssore, în scena unde mă ataca Indieni, când chieam în ajutor pe leul și leoaica mea, leul nu atacă pe dușmanii mei, ci de deodată se tupilă, înfigînduși ghiarele în parchet. Ochii i se fac de tot înflăcărați.

Eram îmbrăcat ca indian; aveam un pumnal la brîu, dar cum am spus nici odată o biciuscă. Comand leoaicei printr'un semn să se ducă; ea

ascultă, însă leul (fiind în furii) face o săritură spre mine să mă apuce de piept. Eu îi dau un pumn peste bot, frîngîndu-mi închieetura mâinei și două degete. Fac semn lui Cobourg să se ducă, el se scutură, și ia avînt a două oara și sare drept asupra mea. Voiu să dau iarăși o lovitură și dea-bea acum observ, că mâna 'mi era frîntă... Eu — ca să nu'mi sară în față — ca un fulger 'i ofer pulpa superioară. El și înfige dinții, me ridică în sus și mă ține în aer ca pisica un șoarece. Eu 'i dau cu mâna dreaptă un al doilea pumn, carnea din pulpă se rupe și animalul me lasă să cad.

Mă ridic; mă uit împregiur ca o furie, căci prevedeam bine, că 'mi-avînit ceasul din urmă. Nu me puteam pune în apărare pentru a treia oară. Îmi diceam: dacă voi striga toată lumea va fugi; cea mai mare nenorocire se poate întempla și eu nu scap de moartea ce mă așteaptă.

Așa dar fac gesturi ca un desperat; întorc spatele leului, ca să mă poată apuca fără să'mi sfîșie obrazul și se mă poată ucide în ceafă, ca lucrul să se termine odată.

Dar două secunde trec, două secunde, ce mise păreau o eternitate. Mă întorc: leul era ca schimbat. El se uită la public, se uită la mine, îi fac semn să se ducă, el pleacă ca și cum nu s'ar fi întemplat nimic.

Această întreață scenă n'a ținut mai mult ca trei minute și de abia acum simții un fel de plăcere ca și cum m'aș fi renăscut deodată. Luai șalul ce purtam, 'mi înfășurai mâna, făcui câțiva pași spre rampă, mă inclinai și dișei: „Domnilor și Doamnelor! Am pățit o mică nenorocire cum ați vădūt, dar sper că mâne s'au poimâne voi da a patra și ultima reprezentațiune anunțată.

Am stat patrușprezece săptămîni în pat, apoi am dat într'adevăr a patra reprezentație a mea cu același leu după cum promiseseam. Veniseră așa mulți streini se mă vadă, că în Boulogne nu se mai găsea nici o locuință. Cobourg lucra ca de ordinar. El a mai lucrat patru ani fără toane.

Dar fiindcă madam Martin se tot temea că mi se poate întempla vre o nenorocire am dat colecția cumnatului meu, care a vînduto la Amsterdam,

unde a format începutul admirabilei grădini zoologice de acolo, ce este fără îndoială una din cele mai frumoase din Europa.

Leul Cobourg mă mușcase în timpul împărecherei; atunci toate aceste animale sînt furioase. Din aceea sară mă înarmam că totdeauna. Dacă s'ar mai fi revoltat vre un animal, lași fi ucis.

Autoritățile din Nateș miau cerut permisiunea, să'mi facă bustul, ca se serve drept vis-a-vis bustului lui Cambronne; ambele le-a executat Suc. Pe când se lucra la ele, profesorii mi-au studiat craniul după sistemul lui Gall. Ei au observat că era dezvoltată precauțiunea, bună-voința și plăcerea de luptă. De asemenea și sângele rece. Acesta într'adevăr nu mi'a lipsit nici odată.

A propos, onorate domnule, s'a dis totdeauna, că am dat reprezentațiile la Porte Saint Martin. E o eroare. A fost în Thâtre National al domnului Franconi.

Primiți, vă rog salutările mele.

Henri Martin,
director onorar al grădinei zoologice din Rotterdam.

larie — b) Postul de magistrul postal din Sân-Lăslău Turdei (comitatul Turdei) dotat cu un salariu anual de 120 fl. 40 cr. pașale de cancelarie și 200 fl. pașale de transport.

Concurenții au să se prezinte în decurs de 3 săptămâni la direcțiunea postală reg. ungurească din loc.

* (Necrolog.) *Dumitru Russu* c. r. major la gendarmerie în pensiune, posesor al crucei militare pentru merite cu decorațiunea de război, a medaliei de război, a medaliei de argint pentru virtute militară clasa I și al insigniilor pentru servicii ca ofițer, a reposat în 3/15 Maiu în etatea de 59 ani. Înmemorarea se face în 5/17 Maiu, la 3 oare după amiază în cimitirul c. r. militar.

* **Bibliografie.** „Biserica ortodoxă română. Aprilie cuprinde: Misteriul botezului; Separațiunea definitivă între biserica orientală și occidentală în timpul patriarhului Cerularie; Oficiile ecclesiastice; Reprezențațiunea înaintea casei reprezentanților Ungariei de Escel. Sa Archieppul și Metropolitul Miron Romanul în numele bisericii gr. or. române din Transilvania și Ungaria; Reprezențațiunea capitolului metropolitan greco-catolic din Blaj etc., Învățământul secundar în Transilvania; S. Thasci Caecili Cypriani de dominica oratione; Sumarel din ședința St. Sinod.

— „Barba lui Ștefan cel mare.” Comedie într-un act de G. Baronzi. Craiova. Editura librăriei Samitca 1882. 50 bani.

— *Regule de Bon-Ton.* (Estragere din deosebite izvoare) de Corneliu Pecurariu, Blaj. Tipografia seminarului gr. cat.

— „Noua bibliotecă română”, Colecțiune de Novele și Romanuri, broșura 12. Brașov. Editura și tipăriul tipografiei Alexi. 1882.

* („Școala Practică”) Nr. 2 pro Maiu conține: Plan de lecțiuni pentru școlile elementare românești, întocmit pe 30 de săptămâni. — Grădina școlii, lecțiuni practice din învățământul intuitiv; lecțiunea a 2-a: lucrurile din grădină. — Limba română în școlile elementare, tratată din bucăți de cetire. — Prima adițiune cu cifre, lecțiune schișată pentru primul an de școală în Mărtisor a. c. — Bibliografie — Erate — Posta redacțiunii. — Prenumerățiunii se mai primesc, pentru cei lipsiți cu favorul de a răspunde costul abonamentului în 3 rate a 1 fl. dar anticipando.

* (Convocare.) Membrii reuniunii învățătorilor români gr. or. din munții apuseni, se invita prin aceasta

a se întruni la adunarea generală ordinară a Reuniunii, care se va ține în Abrud, la 17 și 18 Maiu a. c. st. vechiu.

Abrud, în 30 Aprilie 1882

Ioan Gall,
președinte.

Solomon Corvin,
notariu.

* (Antisemitic.) Dela Németh Hidas în comitatul Baranya se scrie la „Függetlenség” că în comuna numită s'a întâmplat în 10 l. c. n. turburări. Locuitorii cei cu stare de altădată, deducând serăcia lor delă Jidovii cari sau așezat mai târziu acolo, au dat năvală strigând: „Afară cu Jidovii!” și „moarte Jidovilor!” asupra caselor acestora și una au demolat-o cu totul. Sosind oameni de ai poliției și miliție au pus stăvilă turburărilor.

* (Sinucidere.) Vasile Biholy c. r. locotenent sup. de artilerie în Cluj s'a împușcat cu un revolver în pept. Ceva mai înainte și-a petrecut în locul de tragere la semn cu camaradii săi în dispozițiunea cea mai bună. Causa sinuciderii este necunoscută.

* (Foc în Poiana porcului.) D. Elie Gherman paroch gr. or. din amintita comună ne scrie următoarele: Duminecă 25 Aprilie st. v. pela 12 oare noaptea s'a încins un foc înfricoșat în comuna noastră; casa acoperită cu paie a învățătorului gr. or. Nicolau China a ars până în temelie cu tot ce era într'însa; afară de aceasta au ars recușitele, cărțile școlii și două grajduri cu găini, găște etc. Bietul învățător cu familia sa a scăpat numai cu vestimintele ce erau pe dinsul. Focul se încinse și la alți 2 vecini cărora asemenea le mistui focul tot ce au avut rămânând acum fără nici un mijloc de subștință. Dauna e foarte mare.

* (Foc mare.) În Berlin a izbucnit un foc înfricoșat la 7 oare sara în ziua de 12 Maiu n. Mărețul palat al espozițiunii ighienice în decurs 5 6 oare fu ruinat total. Sburau scântei peste scântei, tăciuni aprinși în depărtare nespuse. Întreg Berlinul era alarmat; toți erau cuprinși de groază și nu știau ce e de făcut în un cas atât de înspăimântător. Pompierii și soldații alergau în toate părțile, cei de înteu se stingă focul, ear cești din urmă se liniștească mulțimea, care se afla în mare turburare. Din obiectele ungurești espuse au ars cele trimise din partea ministeriului de instrucțiune, din partea ministeriului de comerț, din partea institutelor de alienați, din Budapesta și Sibiu și altele din partea multor persoane private. Dauna se urcă peste

milioane; noroc numai că o parte din ea e asigurată la 10 societăți de asigurare.

* (Steagul lui Tudor Vladimirescu.) Se dice că d. maior Călețean din Craiova ar fi posedând steagul cu care Tudor Vladimirescu a început revoluția la anul 1821, și că l'ar fi oferit guvernului.

„Românul” află că guvernul a numit o comisiune, în care se află d. Hajdeu și un delegat al ministerului de resbel, ca să examineze steagul și să se pronunțe asupra autenticității lui.

* (Bere de pământ.) Foile americane din Franclin, un oraș în regiunea petrolului din statele unite, spun o istorie curioasă. Pe malul unui pârâu se află un deal, în care s'a găsit petrol. Mai ales firma Rial și fiul a descoperit acolo escelente puțuri cu petrol și a făcut bani frumoși, până ce într-o zi păru că a secat totul. Firma dete ordin să se sape mai adânc. Așa se făcu și în fine deteră ear' de petrol. Se observă însă un lucru. Lichidul n'avea tocmai culoarea și mirosul petrolului și nici nu se aprindea. Un băiat cuteză să guste și se vede că i-a plăcut căci dicend: „Ea să mai vedem” tot beu mai departe, până ce nu'l deteră la o parte camaradii săi, temându-se se nu'și facă reu; dar și ei erau curioși, și deci se puseră să guste și beura fără să se mai oprească, în cât după un ceas toți erau beți pe jos. Vestea se duse în lume, că s'a întâmplat un ce extraordinar la puțul lui Rial. Toți locuitorii de prin pregiur alergară și gustară miraculosul petrol, până ce se amestecă și ei cădând unul după altul la pământ. În fine sosi d. Rial cu șeful atelierelor și rămase înmărmurit vedând atata lume întinsă pe jos ca moartă. Amploiatul gustă lichidul și declară că are un gust bun ca de bere. D. Rial trimise să cheme pe d. Grossman berarul, ca se vadă ce este. Berarul veni, gustă și înțelese. „Pentru Dumnezeu,” exclamă dînsul, aceasta e berea mea; ați sfredelit până în pivnița mea!” Într'adevăr berarul avea dreptate. Cercetându-se în pivniță, se află, că butea cea colosală de 2000 mii vedre (duple) se golise mai de tot.

Bătorii acestui curios petrol și-au venit în fire și acum mai toți doresc, să li se întempe cât mai adeseori asemenea nenorociri.

* (Iustifiă mulțimii în lumea animalelor.) Medicul general Dr. Orestein din Atena istorisește următoarea interesantă întâmplare: „În unghiul nordostic al sinului de mare malienic, se află portul Lamia. Când intrai în acest loc plăcut, destinat de ami fi garnisoană m'a trapat mulțimea de cuiburi de cocostirci (barze), cari priveau împreună cu cloncaniari locuitorii de pe coperișele caselor și de pe biserici din cedrii și platani asupra mea. Într-o zi observai, pe când îmi beam cafeaua cete peste cete de cocostirci cloncneau într'una foarte tare sburând în toate direcțiuni prin aer. Din când în când se adunau la un loc de unde după o pauză aproape de 5 minute earăși se despărțiau, spre a continua din nou aerianele lor călătorii. Aceste lucruri bătaoare la ochi escitară într'un mod extraordinar curiozitatea mea. Eu comunicai mirarea mea vecinului meu dela masă și aflai spre uimirea mea că nu poate fi vorba de altceva decât de un cas de adulteriu (necredința în căsătorie între cocostirci.) „Bagă de seamă” mise dîse „ceștiunea se va termina fără îndoială cu moartea culpabilei muierușci, care stă colo sus în cuib singură izolată.” De oare ce eu cunoscam căsătoria monogamică a cocostircilor a rîndu-nelelor etc. tot asemenea cunoscam și istorisirile, pe care le aușisem des deșpre serioasa conservare a credinței între cocostirci (credință, care nu află creștământ la nimenea) urmării acum privilegiu cu mult interes. Ve-

cinul meu dela masă spusese adevărul. După un cloncanit nou ceva mai lung și peste măsură de tare, se adunară toți cocostircii lângă cuibul de sus, și muierușca vinovată o vedu cădând ciupită, zdrobită și de tot sângerată înaintea ochilor mei pe stradă, și muri între convulsii. Aceasta fu tragicul act final al dramei însemnate ornitologice. Cetele se separară de nou în părechi singuratic și într'un moment se făcu liniște completă sub bolta albastră a cerului. După părerea tuturor privitorilor, era lucru evident, că într'unirile cetelor cari au premers execuțiunii au fost tot atâtea ședințe ale unei curți judecătorești, în care s'a decis pedeapsa vinovatei muierușci. Cât am petrecut eu în Lamia am avut de trei ori ocaziune, a fi martor ocular al acestor îngrigiri de justiție a cocostircilor cari totdeauna s'au finit cu tragicul act descris mai sus.”

* (Aniversarea născerii lui Mahomet la Cairo (Egipt.) Serbătorile în care turcii celebrează în fie-care an, născerea profetului, durează de cece zile și de cece nopți. Printre ceremoniile religioase, care au loc la această epocă, este una foarte curioasă, și pe care eată cum o nărează călătorul Englez M. Lane.

„Șeicul (betrânul) dervișilor (călugărilor) Saadi'yeh, care este Khatibul (predicatorul) moscheii Hasaneyn terminându'și rugăciunile de seară, se duse călare dela moscheie până la locuința lui El-Bekri superiorul tuturor ordinilor dervișilor din Egipt.

Acest betrân are un exterior distins, o fisionomie plăcută și barbă căruntă. Abia eși el din casă, și o mulțime de derviși se grăbiră de a'l urma și se așezară în urma calului său.

La oare care distanță de casa lui El-Bekri, procesiunea se opri. Dervișii și alți credincioși în număr de peste 100 se culcară cu fața la vale, pe pământ, lipiți unii lângă alții, cu picioarele întinse și mâinile încrucișate sub frunțile lor.

Toți murmurau cuvântul, Allah! Alți derviși cu picioarele goale, începură a alerga pe spatele confrăților lor, bătând tobele și strigând: Allah!

Șeicul ordona atunci, să înainteze și calul său, care, cât va timp, nu voi să se sue pe spinarea celor dântei derviși culcați. Dar, în fine, forțat, începu a călca preste acest drum viu, fără a se speria, ridicând picioarele foarte sus.

Un strigăt teribil eși din peptul spectatorilor: Allah, Alah.

Fie-care din cei culcați pe pământ, era lovit de 2 ori, o dată cu piciorul din nainte, și a doua oară cu piciorul din napoi. Nici unul nu areta, nici cea mai mică durere. Turcii consideră această ceremonie ca miraculoasă, și cred că nu se sevășește fără accident decât în virtutea puterii supranaturale, acordată ca privilegiu, Șeicului dervișilor Saadi'yeh. Ei mai cred, că aceia preste care trece Șeicul călare, recitează în mintea lor, o rugăciune misterioasă, care îi preservă de durere.

Aceiaș călător a vedut repetindu-se această ceremonie la aniversarea înălțării Profetului la cer.

De astă-dată, numărul dervișilor, culcați pe pământ trecea preste 100. Alți derviși, alergară desculți preste corpurile lor, cu tobe și cu steaguri.

Șeicul înaintă, călare pe un cal vînet. El era îmbrăcat cu o haină albastră deschisă, pe cap cu un turban în forma acelora, pe care numai savanții le poartă.

El călări, încet pe spatele dervișilor, îngânând o rugăciune. Doi oameni cu încălțăminte în mână, conduceau calul. De o dată calul se ridică în două picioare, și lovi mai multe capete. Nici unul dintre acei nenorociți derviși, nu'și aretă durerea sea. Cu cât calul înainta, cu atât în-

Ceea ce Martin nu spune aci — adauge corespondentul — este modul cum a înblândit pe primul tigru și pe prima hienă.

Cât privește pe tigrul, ia îndreptat mai întâiu atențiunea în partea, prin care era să intre la el; apoi — înarmat cu un pumnal — năvăla fără veste în colivie. Aci se opri și fixă pe tigrul, care nu se mișca. Cinci minute tigrul remase imobil, cu ochii îndreptați drept la dînsul. Atunci Martin simți un fior ușor; îndată ce ar fi tremurat era perdat. Deci eși iute afară. După patrușprezece zile ear deschise ușa. Tigrul păru surprins. Omul se opri și stete de astădată trei-deci de minute. La a treia vizită rămase trei carturi de oară. A patra oară tigrul, după ce începuse să tremure, se culcă înaintea acestui pigmeu care l'brava.

Mai greu a fost cu hiena. Martin avea brațul și piciorul înfășurate cu sfori când a intrat; capul și'l învăluse în douășprezece batiste. Astfel s'a dus drept la ea și ea întins brațul anterior. Hiena și-a înfipt dinții în braț. Pe când ea mușca înblânditorul o

privea în ochi. Sângele țisnea din braț, omul nu se mișca și animalul îl lăsă. A doua zi ia întins piciorul; ea pîtrunsă sforile cu dinții, ear ochii cei negri ai lui Martin își aruncă fulgerile în ochii cenușii ai hienei. Animalul obosi, se pitulă și mirosi; picioarele stăpânului.

— Ei dîse înblânditorul, acum nu e mai mult ca un căne!

Și apoi trecu la leu.

„Figaro” mai povestese multe alte istorii curioase dar noi să ne mulțămim cu o întrebare: Scie cetitorul cât costă un leu? Ba; așa dar un leu costă între 8000 și 8500 fr; se cumpără la Van Aken în Hollanda care crește fără selbatice de tot soiul în menageria s'a, și face negoț cu ele pretutindeni. Pui de leu sug la cățele, ca se li se mai potolească sângele. Negreșit că nu se poate reuși pe deplin, ca înfocatul lor sânge de smeu să se prefacă în lapte dulce, căci d. e. și leul, care a atacat pe Martin, avusese doică o cățea.

„Resboiul (W).“

urma lui, oamenii se sculau iute și se amestecau rîdînd în mulțimea, care urma pe Șeicul.

Călătorul nostru afirmă, că, mai toți acești prosternați înaintea Șeicului, și impuneau veselia, cu toate ranele ce căpătau, uni la cap alți pre spate sau cu toate durerile ce suferiau, din care cauză uni rămăneau leșinați.

Meteorologic.

Budapesta, 3/15 Maiu. Peste tot se așteaptă timp noros și cu ploaia abundanță, pe alocurea temperaturi scăzute. Linia Carpaților este amenințată cu brumă dacă noaptea va fi senin. --

4/16 Maiu. La meadă noapte e de așteptat timp schimbăcios, la meadă și mai cu seamă timp turbure cu numeroase ploi locale și urcarea temperaturii.

Academia română.

Proces-verbal Nr. 47.

Sedința ordinară din 5 Februarie 1882.
(Urmare.)

Ca și D. Maniu în București, în Transilvania D. G. Bariți salută în numele Academiei, la desvelirea sa solemnă, chipul de marmoră al altui coleg neuitat, al lui Papiu Ilarian, așezat pe colțul de pământ în care repausă rămășițele lui mortale.

Fie, D-lor membrii, ca să putem neînțârziat saluta alături cu aceste meritate statue, statuele tuturor acelora cari au precedat pe toți acești barbați, în opera mare a regenerării noastre naționale!

II. Activitatea de peste an a Academiei se manifestă prin 40 ședințe, ținute, cum se constată prin atâtea procese-verbale ale lor.

Din aceste ședințe mai multe, și pe lângă aceste și trei extraordinare, fură necesitate de debaterile, cari putem dice că au interesat întreaga românie, asupra comunicațiunii atât de importante a P. S. Episcop Melchisedec despre adevăratul portret al lui Ștefan-cel-Mare, după o miniatură ce descoperă în Evangeliarul dela Homor din Bucovina.

Academia, la propunerea secțiunilor istorice și literare, a aflat util a vota de urgență o misiune la Cernăuți, trimițînd pe D. Densușianu, membrul său corespondent, pentru a mijloci comunicațiunea pe puțin timp a prețiosului Evangeliar dela Homor. Am de a mulțumi P. S. Mitropolit al Bucovinei pentru primirea rugăciunii noastre. Ministrul cultelor a pus de asemenea la dispozițiunea noastră unele odoare mănăstiresci, și mai ales abilul penel al meritului artist român D. Bucefski, carele a decopiat mai multe portrete murale și inscripțiuni din Bucovina și dela St. Nicolae din Iași, portrete și inscripțiuni cari ornează acum galeria noastră și fură proprii a oferii prețioase elemente la interesantele debateri cari se agită în Academie cu ocaziunea, atât a memoriului mai sus citat al P. S. Melchisedec, cât și a unei alte comunicări, relative la aceeași materie, al colegului nostru D. N. Ionescu, despre portrele domnesci, ce D-lui descoperă în Iași la St. Nicolae cel-mare. Asemenea elemente multiple aduse în debateri, și mai cu seamă epatrafirul dela monăstirea Dobroveț conservat la muzeu și comunicat de D. membru corespondente Tocilescu, a înlesnit soluțiunea cea mai deplină chestiune în debateri. Este de dorit acum, ca Academia să dispună de mijlocele pentru a publica diversele Evangeliare stefaniane și reproducerea portretelor și a operelor de artă, de natura a arăta lumii române că Ștefan nu scia numai mînu o spadă vitează în profitul țerei sale, ci era și un ilustru protector al artelor puse în serviciul altarelor.

III. Venind la ordinea imprimatelor executate în acest an, amintesc D-v. că sa împărțit tomul doi, seria II, secția II. Discursuri și memorie, din Analele Academiei, iar tomul al III-lea (secțiunea I), va fi gata și se va distribui peste puțin zile. Asemenea din analele Academiei, secțiunea observațiilor meteorologice pe anii 1879 și 1880, sau tipărit până acum observațiunile făcute la Braila și acele din Iași. De îndată ce vor fi tipărite și cele dela scoala de agricultură din București, se vor pune toate în uzul publicului.

Tomul III, secțiunea II (memorii) este sub presă. Din operele lui Demetrie Cantemir, „Istoria Ieroglifică“ este tipărită sub îngrijirea D-lui Odobescu. Ea nu s'a dat în publicitate din cauză că învețatul nostru coleg voește s'o însoțească de o precuvențare explicativă și de un glosar. D. Odobescu a tipărit de asemenea „Pravila cea mică“ de la Govora (1640) Nici aceasta nu a putut fi dată în uzul publicului, nefind terminat de D. Odobescu studiul limbistic, ce crede indispensabil pentru frasele, cuvintele observațiunile slavone din text.

Manuscrutul lui „Udistre Năsturel, (viața sfinților părinți Varlaam și Ioasaf) a început a se tipări cu text cirilic și transcripțiune, dar nu putem spera că D. Odobescu, care s'a însărcinat cu această lucrare, se o poată duce la capăt neîntârziat. Nu ne îndoiim că dacă perdem prin întârziere, vom fi recompensați prin modul cum D. Odobescu va realiza execuțiunea deplină a lucrării ce a primit să facă.

Tot numai precuvențarea lipsește la scrierea principelui d. Cantemir „Vita Constantin Cantemirii“. Aceasta operă este tipărită prin d. Odobescu și va fi dată publicității de îndată ce d-lui va trimite prefața cu care dorește s'o însoțească. D-voastră veți avea însă a decide, dacă în decursul noului an academic nu ar fi bine să se imprime această operă și în tradițiune românească, cum s'a făcut și cu „Descriptio Moldaviae.“

(Va urma.)

Loterie.

Mercuri 17 Maiu n. 1882.

Sibiu: 33 7 15 89 73

Bursa de Viena și Pesta

Din 16 Maiu n. 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.90	119.80
Renta de aur ung. de 4%	89.20	88.25
Renta ung. de hârtie	87.—	87.95
Imprumutul drumurilor de fer ung.	134.25	134.—
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	91.20	91.25
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	111.—	111.—
Obligațiuni urb. de rescumpărare pământului	95.75	95.75
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	98.—	98.25
Obligațiuni urbariale temezane	97.75	98.—
Obligațiuni urb. temez. cu clausulă de sorțire	98.—	97.75
Obligațiuni urbariale transilvane	97.75	97.50
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	98.—	97.50
Obligațiuni ung. de rescumpărare decimale de vin	99.—	96.75
Sorți unguresci cu premii	119.50	119.—
Sorți de regularea Tisei	110.50	110.50
Datorie de stat austriacă în hârtie	76.70	76.60
Datorie de stat austr. în argint	77.45	77.50
Renta de aur austr. în argint	94.45	94.40
Sorți de stat dela 1860	130.75	131.—
Acețiuni de bancă austro-ung.	830.—	825.—
Acețiuni de bancă de credit ung.	340.25	340.75
Acețiuni de credit austr.	345.25	346.50
London (pe polița de trei luni)	119.90	119.80
Serisuri fonciari ale institutului „Albina“	—	99.30
Argint	—	—
Galbin	5.63	5.62
Na-oleon	9.51 1/2	9.52
100 marce nemțesci	58.60	58.55

Nr. 47.

[75] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunii vacante de preot de a III-a clasă în comuna Dăncu-mic, cu aceasta se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Roman“.

Emolumentele sînt următoarele:

1. Casă parochială cu șură și grădină;
2. 13 jugere pământ și 365 □ stângini pământ arătoriu și fânea;
3. Dela 140 case, câte una ferdelă veche de 16 cupe cucuruz cu cocian din care 30 ferdele sînt ale cantorului;
4. Una și de lucru s'au 40 cr. dela toată casa;
5. Venitele stolari îndatinat.

Toate aceste aduc un venit anual de circiter 422 fl. v. a.

Cei ce doresc a ocupa acest post de paroch, au să și aștearnă suplicile sale instruite în sensul statutului organic și a regulamentului provisoriu

congresual din 1878 pentru parochii, — la oficiul protopresbiterial al Orăștiei, în mai sus scrisul termin.

Orăștie, 4 Aprilie, 1882.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Nicolae Popoviciu m. p.,
protopresbiter.

Nr. 120 1882.

[78] 1—3

EDICT.

Bucur Hanciu de religiunea gr. orientală din Săliște, comitatul Sibiiului, carele de mai mulți ani au părăsit cu necredință pre legiuita s'a soția Paraschiva născ. Oprea Herța, tot de acolo, fără a se sci ubicațiunea lui, se citează prin aceasta, ca în termen de trei luni, dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze la subsemnatul scaun protopresbiterial ca for matrimonial de I-a instanță, căci la din contrăși în absența lui se va pertracta și decide procesul divorțial intentat asupra-i de sotia sa.

Sibiiu, 4 Maiu 1882.

Scaunul protopresbiterial gr. or. al trac-tului Săliștei, ca for matrimonial de I-a instanță.

Depuneri de capitale pentru fructificare

se primesc la institutul subsemnat cu 5% interese, ear sub condițiune a se înscința ridicarea depunerii cu 6 luni mai nainte cu 5 1/2% interese.

Interesele încep cu ziua, care urmează după ziua depunerii capitalului și înceată cu ziua premergătoare zilei, în care se ridică depunerea cu acel adaos însă, că numai după acele capitale se dau interese, care stau depuse la institut cel puțin 15 zile.

La 1 Ianuarie și la 1 Iulie a fie-cărui an interesele neridicate se capitalizează și se fructifică mai departe.

La dorința deponentului se pot stabili în ziua depunerii capitalului și condițiuni speciale de esolvire, care se înseamnă în libel și în cartea depunerilor institutului. În atare cas restituirea depunerii urmează după aceste modalități speciale.

Depunerile trimise prin postă pe lângă comunicarea adresei deponentului se resolv totdeauna în ziua primirei.

Asemenea se pot efectul prin postă anunțări și ridicări de capitale.

Sibiiu în 15 Aprilie 1882. (57) 4—4

„Albina“ institut de credit și de economii.

Sz. 36. eln. 1882.

[77] 2—3

Pályázati hirdmény.

Vizakna rendezett tanácsu város képviselő testületének 1882-ik év május hava 11-én tartott rendkívüli közgyűlése 58. számú határozata alapján, Vizakna város tanácsánál, halálózás következtében üresedésbe jött 1-ső tanácsnoki, évi 600 fntal javadalmazott állomása — mely az árvászéki és katonai ügyi előadó teendőkhöz van egybe kötve, — ezennel pályázat hirdettetik; felhívtnak pályázni kívánok, hogy a magyar német és román nyelvbéli ismereteiket, és az 1877-ik évi XX. t. cz. 180 §. sában megszabott kelleket beigazoló okmányokkal felszerelt folyamodványukat folyó 1882-ik évi május hava 25-ik napjáig bezárólag alulirt polgármesteri hivatalhoz nyújtsák be.

A jelzett határ időn tul beérkezendő folyamodványok tekintetbe nem vétetnek.

A választás -vizavonhatatlanul- folyó 1882-ik év Május hó 27-én fog megejtetni Vizaknán 1882 május hó 12-én.

Szűcs József m. p.,
polgármester.

Veduva Anton Drexler,

recomandă și mai departe p. t. public depositul de mobile și tapiserie din strada Cisnădiei Nr. 7, cunoscut sub firma

„Anton Drexler“

care încredințată și de aci încolo conducerei dnului Nicolae Marcu, tapiserie, va conține și în viitoriu cel mai bogat asortiment de tot felul de mobile pe lângă prețurile cele mai etine, și va efectul prompt și etin toate lucrurile de tapiserie.

[72] 3—3

Subscrisul a deschis

Cancelarie advocațială

în S. Sebeș,

ce prin aceasta se aduce la cunoștința onoratului public.

Ioachim Fulea,

advocat.

[76] 2—3

[73]

3—3

Demn de atențiune!

Epilepsie. Cei ce suferă de căreei (sgăr-ciuri) și de nervi, toți căi se interesează de boalele aceste și caută ajutoriu si-gur, săși procure cu încredere broșura dlui Dr. Boas. Se procură gratis și franco prin

Dr. Boas,

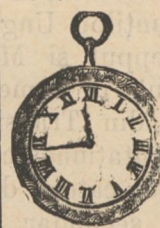
Paris, Avenue Kléber, 10.

Champs - Elysées.

Lui Béla Parlaghi mai nainte firma Brachfeld et Wellisch München, acum, Paris Avenue Wagram, 29, i am subtras și oprit expedarea broșurilor mele.

[74]

3—3



Numai odată

se ofere o ocaziune așa de favorabilă de a procura un orologiu escelent cu jumătate prețul.

Desfacere grandioasă.

Raporturile politice, care s'an ivit în întreg continentul Europei, n'au lăsat neatinșă și Elveția. Consecența a fost emigrarea lucrătorilor în masse, care a periclitat existența fabricilor. Și fabrica reprezentată de noi, care e cea dintâi și cea mai însemnată fabrică de oroloare, a închis de o cam dată fabrica sa, încredințându-ne pe noi cu vîndarea fabricatorilor sale. Aceste așa numitele oroloare-de-buzunariu-Washington sînt cele mai bune de pe lume, sînt foarte elegant gravurate și înfrumșate și luate după sistemă americană.

Toate oroloarele sînt repassate (esaminat) pe secundă și garantăm pentru fie-care 5 ani

Ca dovadă a garanției sigure și a solidității celei mai severe, ne obligăm prin aceasta în public, că sîntem gata a reprimi și schimba fie-care orologiu, ce nu convine.

1000 remontoire de buzunariu fără cheie de întors la toartă, cu mantelă de cristal, regulate cu acurateță estra-ordinară pe secundă; afară de aceasta aurite prin electro-galvanism nou, dimpreună cu lanț și medalion etc., prețul de mai nainte fl. 25, acum numai fl. 10.20 de unul.

1000 ancore esemplare de lues din argint, pe 15 rubinuri cu cadranuri în email, arătător de secunde, sticlă lată de cristal, mai nainte cu fl. 21, acum numai fl. 12.25 de unul, toate repassate pe secundă.

1000 oroloare-cilindre înfrumșate în capsulă de nickel argint, cu sticlă lată de cristal pe 8 rubinuri foarte fin repassate, dimpreună cu lanț medalion și cutie de catifea, mai nainte fl. 15; acum numai fl. 5.60 unul.

1000 oroloare ancore de argint veritabil de 13 loți, probat de oficiul monetariu c. r. pe 18 rubinuri, afară de aceasta aurite prin electricitate, foarte fin regulate. Oroloarele au costat mai nainte fl. 27 acum numai fl. 14.40 unul.

1000 oroloare remontoire-Washington de buzunariu din argint greu și veritabil de 13 loți probat la oficiul c. r. de punciare, pe lângă garanție severă repassate pe secundă, cu mecanism de nickel așa încât oroloarele aceste n'au nici când lipsă de reparatură. Oroloarele aceste au costat mai nainte fl. 40 și astăzi se capătă cu prețul fabulos de etin numai cu fl. 20. Afară de aceasta lângă fie-care orologiu se dă grătit un lanț, medalion și cutie de catifea!

1000 oroloare pentru doamne de aur veritabil cu 10 rubinuri, mai nainte cu fl. 40, acum cu fl. 20.

1000 oroloare remontoire de aur veritabil pentru domni sau doamne, mai nainte cu fl. 100 acum fl. 40.

650 oroloare de părete cu încuadratură de email cel mai fin și cu mecanism de sunat, mai nainte cu fl. 6 acum cu fl. 3.75 unul repassat.

650 oroloare desteptătoare cu aparat de larmă, foarte fin regulate, aplicabile și cu oroloare pe masa de scris, mai nainte fl. 12 acum numai fl. 4.30.

650 pendule cu lucră foarte fin de sculptură în căsălii înalte gotice de lemn, de întors în fie-care a optă și regulate fin pe secundă, foarte frumoase și imposante; de oare-ce un astfelu de orologiu și în 20 de ani mai are preț îndoit-se nu lipsească astfelu de orologiu din nici o familie, mai cu samă pentru că astfelu de piesă de cabinet este decor în fie-care locuință. Oroloarele aceste costau mai nainte fl. 35, acum numai fabulosul preț escepțional de etin de fl. 15.75 unul.

Comandând cine-va oroloare pendule are să adauge și o arvună.

Adresa:

Desfacere de oroloare

Fabriciei de oroloare Fromm.

Viena Rothenthurmstrasse Nr. 9, Parterre.